

Nr 208

Utlåtande i anledning av väckta motioner om förstärkning av vattendomstolarnas personal m. m.

(3:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Danmans* och *Huss* (I: 605) och den andra inom andra kammaren av herr *Carlsson* i Stockholm m. fl. (II: 789), har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla dels att Kungl. Maj:t vid 1957 års riksdag framlägger förslag om förstärkning av vattendomstolarnas personella resurser, dels ock att inom ramen för pågående utredningsverksamhet beträffande vattenvården och angränsande områden frågan om utformningen av riktlinjerna för statsbidragsgivningen till uppförande av kommunala vattenreningsanläggningar skyndsamt utredes, så att förslag kan föreläggas 1957 års riksdag.

Motionärerna har till stöd för sina yrkanden anfört följande.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 173 med förslag till lag om ändring i vattenlagen m. m. föreslås med all rätt väsentligt skärpta regler rörande de förutsättningar under vilka avloppsvatten får utsläppas i vattendrag. De nya reglerna är att uppfatta som en närmare precisering av grundsatser som redan kommit till uttryck i den gällande lagstiftningen.

De nya reglerna berör även redan befintliga avloppsanläggningar. Beträffande handläggningen av ärenden av detta slag föreslås att i en övergångsbestämmelse upptas ett allmänt förbehåll innebärande att för vidtagande av erforderliga reningsåtgärder må åtnjutas det anstånd som i det särskilda fallet befinnes oundgängligen påkallat. Beslut härom föreslås skola fattas av vattendomstolarna, som i den mån anläggningarna kommer under dess prövning har att i varje särskilt fall, med beaktande bl. a. av det allmänna investeringsläget, bestämma, vilka åtgärder som skall vidtagas och inom vilken tid de skall vara fullgjorda. Dessutom antydes en i administrativ ordning vidgad omfattning av förprövningsförfarandet.

Dessa förslag synes riktiga och lämpliga. Men Kungl. Maj:t synes icke ha beaktat den utomordentligt ökade belastning på vattendomstolarna som de nya reglerna kommer att medföra. En förstärkning av deras personal är därför erforderlig och bör snarast komma till stånd. Förslag om förstärkning av vattendomstolarnas personella utrustning synes alltså böra framläggas vid 1957 års riksdag.

Insikten om den fortgående vattenförsämringens vådor har gjort de kommunala myndigheterna alltmer angelägna att ta initiativ till uppförande av effektivare reningsanläggningar. Detta viktiga saneringsarbete bromsas emellertid allvarligt av den oklarhet som för närvarande råder beträffande de framtida riktlinjerna för statsbidragsgivningen. Det är nödvändigt att dessa får en klarare utformning, så att den kommunala planeringen på detta område kan vinna stadga och snabbare resultera i färdiga anläggningar. Vi vill därför förorda att inom ramen för pågående utredningsverksamhet beträffande vattenvården och angränsande områden statsbidragsfrågan skyndsammast utredes, så att förslag till riktlinjer kan föreläggas 1957 års riksdag.

Utskottet får inledningsvis erinra att riksdagen numera på hemställan av tredje lagutskottet (utl. nr 27) antagit de genom propositionen nr 173 framlagda förslagen till lag om ändring i vattenlagen m. m.

Vad angår motionärernas yrkande om en förstärkning av vattendomsstolarnas personalorganisation med anledning av de ändrade reglerna får statsutskottet erinra, att organisationen efter beslut av 1954 års riksdag tillförts en icke obetydlig personalförstärkning. Utvecklingen sedan dess har emellertid, särskilt vad gäller de norrländska vattendomsstolarna, understrukit behovet av ytterligare förstärkningar. Med hänsyn härtill har innevarande års riksdag under vårsessionen på hemställan av utskottet (utl. nr 2) hos Kungl. Maj:t anhållit om förslag till nästa års riksdag om personalförstärkning vid nämnda domstolar. Förslag i nämnda hänseende har numera avgivits av en särskild tillkallad utredningsman. Dessa förslag har, enligt vad utskottet inhämtat, upptagits av vattenöverdomstolen i petita för nästa budgetår, varvid samtidigt framförts yrkanden om personalförstärkningar även vid övriga vattendomsstolar. Då utskottet förutsätter att Kungl. Maj:t vid prövningen av de framlagda förslagen jämväl beaktar den ändrade vattenlagstiftningens inverkan på vattendomsstolarnas personalbehov — vilket uppmärksammats även av tredje lagutskottet — finner utskottet någon riksdagens åtgärd icke påkallad med anledning av motionärernas ifrågavarande yrkande.

Vad sedan beträffar den av motionärerna berörda frågan om de framtida riktlinjerna för statsbidragsgivningen på vattenvårdens område får utskottet erinra att Kungl. Maj:t till 1955 års riksdag framlade vissa förslag till ändrade bidragsregler för vatten- och avloppsanläggningar. Riksdagen ansåg sig emellertid — i avvaktan på resultatet av allmänna statsbidragsutredningens arbete — icke kunna godtaga de förordade reglerna. Frågan har även varit föremål för prövning av innevarande års riksdag vid vårsessionen, varvid riksdagen i enlighet med utskottets förslag (utl. nr 6) ånyo givit uttryck åt att statsbidragsutredningens ställningstagande till frågan om anläggningsbidragen måste avvaktas, innan slutliga förslag till nya bidragsregler kan utarbetas. Vad motionärerna anfört ger enligt utskottets mening icke anledning till ett ändrat ståndpunktstagande från riksdagens sida.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,
att motionerna I: 605 och II: 789 icke må föranleda nå-
gon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 27 november 1956

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Näsgård, Gillström, Näsström, Boman, fröken Andersson, herrar Pålsson, Gustaf Andersson, Einar Persson, Ragnar Persson, Holmqvist, Axel Andersson och Söderberg; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malm-
borg i Skövde, Andersson i Malmö, Åkerström, Rubbestad, Andersson i Möln-
dal, Widén, Johansson i Mysinge, Thapper, Gustafsson i Skellefteå, fru Eric-
son i Luleå, herr Karlsson i Olofström och fröken Vinge.